

almindelig Anerkendelse og, jeg tror, en paa-trængende Anerkendelse af Byerhvervenes Berettigelse og særlige Vilkaar. I en ekstraordinær Situation kræves der ekstraordinære Midler, og nu da den høje Regering gaar til disse regulerende Foranstaltninger, betænker jeg mig ikke paa at sige, at hvis disse Foranstaltninger ikke bliver gennemført, vil de to store og dygtigt arbejdende Industrier, der her er Tale om, gaa deres sikre Undergang i Møde udelukkende som Følge af en forbigaaende, men ganske abnorm Konkurrencetilstand; og dermed vil være undslættet ikke blot Kilder til kvalitetspræget og vellønnet Arbejde for Landets egne Børn, men ogsaa betydningsfulde, prisregulerende Faktorer, hvad Opretholdelsen af den indenlandske Produktion altid vil være. For saa vidt kan man nok sige, at dette Lovforslag i mere end een Henseende kommer i den ellefte Time.

Derfor kunde vi fra vor Side have ønsket, at Regeringen adskilligt tidligere havde taget dette Skridt, nemlig ved den første Henvendelse fra Erhvervene i den Krisesituation, der, som den ærede Ordfører for Venstre (Brorsen) bemærkede, allerede tog sin Begyndelse omkring Aarsskiftet 1920—21. Men ogsaa jeg skal lade Fortiden hvile i Dag. Bedre sent end aldrig, hedder det, og selv om det foreliggende Lovforslag ingenlunde betyder en Opfyldelse fuldt ud af Produktionens Krav, saaledes som disse er kommet til Udtryk i den Skrivelse fra Industrien, den højtærede Handelsminister henviste til, vil vi dog fra vor Side give dette Forslag vor fulde Tilslutning. Vi gør det, idet vi ser det som et værdifuldt Skridt i Retning af en uhildet Anerkendelse af, at vi alle her til Lands, baade Land og By, økonomisk set er i samme Baad, og at gensidig Forstaaelse og gensidig Støtte er de eneste Midler til at føre os nogenlunde frelst igennem den alvorlige Krise, vi er inde i, en Krise, der jo netop paa det Omraade, der her skal lovgives om, Valutadumping, i de seneste Uger, ja, man kunde sige, i de allersidste Dage har faaet en saa skæbnsvangert forøget Alvor gennem Markkursens Sammenbrud.

Vi er desværre herhjemme endnu ikke naaet saa vidt, at vi blot i nogenlunde Enighed kan samle os om Landets militære Forsvar — jeg skal ikke rippe op i Forhandlinger, der endnu ligger saa lige opad os —; men om Grundlaget for Landets hele Samfundsliv, vort økonomiske Forsvar, burde vi i alt Fald kunne samles i fuldkommen Enighed; og som et Symptom

paa, at vi virkelig er inde paa denne Vej, tager vi fra vor Side dette Lovforslag, som jo ikke just i sig selv er særlig stort, og som heller ikke i sine Virkninger er omfattende, men som dog repræsenterer noget nyt og noget særligt. Jeg kan ikke undlade her med Tilfredshed at understrege den Appel til at se paa Landets Økonomi ud fra et fælles Syn, som kom frem fra Venstres ærede Ordfører, og som ogsaa blev taget op af Socialdemokratiets ærede Ordfører (Stauning). Jeg tror, at denne Appel vil finde Genklang i vort Folk, og hvis dette Skridt kan blive Indledningen til en ny Orientering i dansk Økonomi, hvor man ser noget mindre hildet i Fordomme og noget mere ud fra et fælles Synspunkt paa hinanden, vil det være særdeles glædeligt og vist ogsaa særdeles paakrævet. Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg hilste denne hans Appel med betydelig større Glæde end hans Forsøg paa at agere Forsyn og udtale sig om, hvorvidt enkelte Mænd, enten det var indenfor Industri eller andre Erhverv, havde faaet deres velfortjente Straf eller ikke. Jeg tror, det vil være rigtigst at lade slige Domme ligge i denne Sammenhæng.

Den højtærede Handelsminister var i sin Forelæggelsestale inde paa at betragte dette Skridt som en Afslutning. Saaledes som Forholdene ligger, vil vi overlade Regeringen denne Opfattelse, idet vi fra vor Side vil minde om det gamle Mundheld, at man skal aldrig sige aldrig. Alligevel er vi villige til paa det nuværende Tidspunkt for saa vidt at slutte os til den Opfattelse, at hermed afsluttes en bestemt Periode. Da Krisen begyndte, satte Industrien sin Lid til ekstraordinære Foranstaltninger, og disse blev efterhaanden suppleret op til de meget omtalte 8 Punkter. Skønt de ingenlunde kunde erkendes effektive til Afhjælpning af det hele Problem, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at erkende, at særlig Fragnedsættelserne og maaske ikke mindst Kriselaanene har haft Jeres særdeles store Betydning for Industri og Haandværk i den forløbne Krisetid. Men andet blev til Gengæld paa Papiret, og da Industrien i Fjor Efteraar akcepterede disse Foranstaltninger, skete det, som det vil erindres, under udtrykkelig Henvi- sning til de kommende Toldlovsforhandlinger, i Haabet om, at disse vilde løse, eller lad mig hellere sige lette den øjeblikkelige Krise. Disse Forhandlingers Forløb skal jeg ikke her komme nærmere ind paa; de